

ÎNCHEIERE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Consiliul mun. Orhei, prin intermediul avocatului Maxim Sidorencu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat către Consiliul mun. Orhei, intervenient accesoriu ÎM „Orhei Transport” cu privire la anularea deciziei nr. 6.10.4 din 16 iunie 2017 „Cu privire la aprobarea statelor de personal ale ÎM „Orhei Transport”,

împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Consiliul mun. Orhei, fiind menținută hotărârea din 13 decembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

c o n s t a ț ă:

La 01 septembrie 2017, Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Orhei, intervenient accesoriu ÎM „Orhei Transport”, solicitând anularea deciziei nr. 6.10.4 din 16 iunie 2017 „Cu privire la aprobarea statelor de personal ale ÎM „Orhei Transport”.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin decizia nr. 6.10.4 din 16 iunie 2017 „Cu privire la aprobarea statelor de personal ale ÎM „Orhei Transport”, în temeiul art. 14, 73 ale Legii privind administrația publică locală nr. 436- XVI din 28 decembrie 2006, art. 14, 16 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1042 din 24 octombrie 2002, Consiliul mun. Orhei a aprobat statele de personal, schema de salarizare și organigrama ale ÎM „Orhei Transport” conform anexelor nr. 1, nr. 2 și nr. 3 la prezenta decizie.

La 21 iunie 2017, actul adoptat de Consiliul mun. Orhei a fost prezentat spre control Oficiului teritorial Orhei al Cancelariei de Stat, iar la 27 iulie 2017, Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat, examinând legalitatea deciziei, a contestat adoptarea acesteia prin Notificarea nr. 1304/OT₈-223 din 19 iulie 2017, deoarece Hotărârea Guvernului nr. 387 din 06 iulie 1994 „Cu privire la aprobarea Regulamentului-model al întreprinderii municipale”, în pct. 10 stabilește datele care urmează a fi incluse în Statutul întreprinderii municipale, iar suplimentar la

cele menționate, în statut pot fi incluse, de asemenea, și alte prevederi care să specifice particularitățile activității întreprinderii și care nu vor contraveni legislației, altor acte normative și guvernamentale. În așa mod, aprobarea organigramei, a statelor de personal și a schemei de salarizare, nu cade sub incidența acelor prevederi.

Invocând prevederile art. 14 alin. (2) lit. i) al Legii privind administrația publică locală, art. 4 alin. (2) al Legii nr. 845 din 03 ianuarie 1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, art. 10 al. 2 lit. c) al Codului muncii, reclamantul a specificat că organizarea activității întreprinderii municipale este efectuată de către managerul-șef în condiții generale, fără implicarea în activitatea acesteia a consiliului local.

Reieșind din cele expuse, Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a solicitat anularea deciziei nr. 6.10.4 din 16 iunie 2017 „Cu privire la aprobarea statelor de personal ale ÎM „Orhei Transport”.

Prin hotărârea din 13 decembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, cererea de chemare în judecată a Oficiului teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a fost admisă integral, fiind anulată decizia Consiliului mun. Orhei nr. 6.10.4 din 16 iunie 2017 „Cu privire la aprobarea statelor de personal ale ÎM „Orhei Transport”.

Prin decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Consiliul mun. Orhei, fiind menținută hotărârea din 13 decembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, Decizia nr. 6.10.4 din 16 iunie 2017 „Cu privire la aprobarea statelor de personal ale ÎM „Orhei Transport”, a fost emisă de către Consiliul mun. Orhei cu încălcarea competenței, or, potrivit pct. 2 al statutului ÎM „Orhei Transport”, aceasta este agent economic cu personalitate juridică, constituit de către unitatea administrativ-teritorială de nivelul I - orașul Orhei (f.d. 42), iar conform pct. 24 al statutului ÎM „Orhei Transport”, administrarea întreprinderii este efectuată, în conformitate cu Statutul ei, de către conducătorul (managerul) acesteia (f.d. 44). Prin urmare, atribuția de aprobare a statelor de personal ale ÎM „Orhei Transport” îi revine conducătorului (managerului) acesteia. În acest context, instanța de apel a ținut să menționeze că, Consiliul local este fondatorul ÎM „Orhei Transport”, însă aprobarea organigramei și a statelor de personal are loc în condiții generale, fără implicarea în activitatea acesteia a consiliului local, chiar și în situația în care acesta este fondatorul întreprinderii.

La 25 septembrie 2018, Consiliul mun. Orhei, prin intermediul avocatului Maxim Sidorenco, a contestat cu recurs decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 13 decembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

La 20 noiembrie 2018, Consiliul mun. Orhei, prin intermediul avocatului Maxim Sidorenco, a depus un supliment la cererea de recurs.

La 03 decembrie 2018, Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a depus referința la cererea de recurs a Consiliului mun. Orhei, solicitând respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul mun. Orhei, prin intermediul avocatului Maxim Sidorenco, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 29 mai 2018, fiind expediată participanților la proces la 09 iulie 2018 (f.d. 95), însă la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să demonstreze momentul recepționării acesteia de către participanții la proces. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 25 septembrie 2018, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și

procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Consiliul mun. Orhei, prin intermediul avocatului Maxim Sidorenco.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Consiliul mun. Orhei, prin intermediul avocatului Maxim Sidorenco.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Oleg Sternioală,

Judecătorii

Iurie Bejenaru,

Svetlana Filincova